ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (viies koda)

10. juuni 2004 *

Kohtuasjas T-315/02,

Svend Klitgaard, elukoht: Skørping (Taani), esindaja: advokaat S. Koll Espensen,

hageja,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: H. Støvlbæk ja C. Giolito, keda abistas advokaat P. Heidmann, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

mille esemeks on EÜ artikli 238 alusel esitatud hagi hüvitise saamiseks summas 19 867,40 eurot (pluss viivis), mille hageja on väidetavalt kulutanud seoses lepingu nr 32.0166 täitmisega projekti Plant Life Assessment Network (PLAN) Cluster D raames, samuti sissenõudmiskulude (pluss viivis) saamiseks,

* Kohtumenetluse keel: taani.

EUROOPA ÜHENDUSTE

ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja esimees P. Lindh, kohtunikud R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke,

kohtusekretär: D. Christensen, ametnik,

arvestades kirjalikus menetluses ja 20. jaanuari 2004. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 1997. aastal usaldas komisjon Teadusuuringute Ühiskeskusele vastutuse kuuekümne tööstusliku sisseseade kasutamise pikaajalisust käsitleva projekti eest, mis olid koondatud ühtse projekti alla pealkirjaga „Plant Life Assessment Network" (edaspidi „PLAN projekt").

2 22. detsembril 1997 sõlmis ühendus, keda esindas komisjon, lepingu (nr 32.0166) S. Klitgaardiga PLAN projekti D osa tehnilise auditi teostamiseks (edaspidi „leping"), pikkusega 48 kuud. Hageja alustas selle ülesande täitmist 1997. aasta oktoobris, enne lepingu formaalset sõlmimist.

Lepingu tingimused

3 Lepingu artikkel 4.1, mis puudutab hageja tasu, ütleb:

„Komisjon on kohustatud lepingupoolele maksma lepingu raames osutatud teenuste eest maksimaalselt 81 000 (kaheksakümmend üks tuhat) eküüd järgmiselt:

— 30% pärast lepingu allkirjastamist,

— 20% pärast seda, kui komisjon on heaks kiitnud esimese aastaaruande,

— 20% pärast seda, kui komisjon on heaks kiitnud teise aastaaruande,

— 20% pärast seda, kui komisjon on heaks kiitnud kolmanda aastaaruande,

— 10% pärast seda, kui komisjon on heaks kiitnud lõpparuande.

On kokku lepitud, et ülalmainitud summa katab kõik lepinguosalise poolt lepingu täitmisel tehtud kulutused, välja arvatud need, mis on mainitud artiklis 5."

4 Lepingu artikkel 5, mis on seotud reisikuludega, ütleb:

„5.1 Lepingupoole reisi- ja elamiskulud, niisamuti nagu kõik kulutused vahendite või pagasi transpordile, mis on otseselt seotud käesoleva lepingu artiklis 3 nimetatud ülesannete täitmisega, hüvitatakse vastavalt lisa 4 erisätetele.

5.2 Need kulutused kaetakse kirjalike tõendite, nagu kviitungite ja piletikontsude esitamisel."

5 Lepingu lisa 4 punkti c lõpuosas on ette nähtud reisikulude ülemmäär:

„Ülalkirjeldatud kulud kaetakse maksimaalselt summas kuni 27 000 eküüd lepinguperioodi kohta, mis kestab 48 kuud."

6 Lepingu artikli 4.2 esimene ja teine lõik, mis käsitlevad maksetähtaega, sätestavad:

„Komisjon kohustub tasuma käesoleva lepingu täitmisega seotud summad tähtaja jooksul, mis ei ületa 60 päeva arvates kuupäevast, mil komisjon kiitis või oleks pidanud kiitma aruanded heaks (heakskiitmise kuupäev), kuni kuupäevani, mil ta debiteerib oma konto.

Alates heakskiitmise kuupäevast võib komisjon selle tähtaja peatada kogu 60 päeva jooksul vastava teatise saatmisega asjaomasele lepingupoolele, kui vastavad maksetaotlused ei ole vastuvõetavad kas sellepärast, et võlg ei ole sissenõutav, või sellepärast, et nõutud tõendeid ei ole esitatud või et komisjon peab vajalikuks viia läbi täiendavaid kontrolle. Tähtaja kulg jätkub korrektselt koostatud maksetaotluse registreerimise kuupäevast."

7 Lepingu lisa 1 artikli 3 punktis b on sätestatud lõpparuande heakskiitmine komisjoni poolt:

„See aruanne kirjeldab nii tehtud tööde hulka kui ka lepingu täitmise tulemusi. Aruanne peab sisaldama ka kokkuvõtet kõige olulisematest tulemustest.

[...]

Lõpparuanne loetakse komisjoni poolt heakskiidetuks, kui lõpparuande [...] saamisele järgneva ühe kuu jooksul ei ole ta lepingupoolele saatnud oma märkusi."

8 Vastavalt lepingu artiklile 8 on Esimese Astme Kohus pädev lahendama kõiki lepingust tulenevaid vaidlusi; lepingu artikli 7 järgi kohaldatakse lepingule Taani õigust.

Asjaolud

9 Vastavalt lepingu artiklile 4.1 maksis komisjon 1. aprillil 1998 hagejale välja esimese osamakse summas 24 300 eurot.

10 Hageja palus 30. novembri 1998. aasta kirjas komisjonilt esiteks, et talle makstaks välja teine osamakse summas 16 200 eurot, ja teiseks, et talle hüvitataks reisikulud perioodi eest 1. oktoober kuni 30. november 1998.

11 Komisjon lükkas 25. veebruari 1999. aasta kirjaga reisikulude hüvitamise taotluse tagasi, märkides järgmist:

„Nagu te kindlasti teate, oli summa 3500 eküüd esialgselt ette nähtud iga tehnilise auditi projekti ja tehtud kulutuste jaoks (pluss PLAN-is osalemise tasu ja sellega seotud kulutused). D osa puhul oli kogusummaks 81 000 eküüd (vaata lisa 1: võrgustikukulude tabel).

Kahjuks oli trükivea tõttu teie lepingu lõplik versioon järgmine:

„On kokku lepitud, et ülalmainitud summa katab kõik lepingupoole poolt lepingu täitmisel tehtud kulutused, välja arvatud need, mis on mainitud artiklis 5."

Lepingu lõplik versioon oleks pidanud olema sõnastatud järgmiselt:

„On kokku lepitud, et ülalmainitud summa katab kõik lepingupoole poolt lepingu täitmisel tehtud kulutused, kaasa arvatud need, mis on mainitud artiklis 5."

Loodame, et lisatud lepingumuudatuse allkirjastamine ei tekita mingeid probleeme."

12 Hageja lükkas 3. märtsi ja 26. märtsi 1999. aasta kirjades tagasi komisjoni 25. veebruari 1999. aasta ettepaneku põhjusel, et tasu ei ole enam proportsionaalne tema kohustustega. Ta edastas kaks lepingumuudatuse eelnõu, mis nägid ette kas lepinguliste kohustuste vähendamise või siis reisikulude hüvitamise nõude lisaks summadele, mis on sätestatud lepingu artiklis 4.1.

13 Komisjon tasus 17. mail 1999 teise osamakse summas 16 200 eurot, milles sisaldusid reisikulud.

14 Hageja tegi 20. mai 1999. aasta kirjas komisjonile teatavaks, et kogu lepinguga seotud tegevus peatatakse alates 1. juunist 1999, kui komisjon ei soostu maksma reisikulusid lisaks nendele summadele, mis on sätestatud lepingu artiklis 4.1, või vähendama lepingujärgseid kohustusi. Selleks saatis ta kaks lepingumuudatuse eelnõu.

15 Komisjon edastas 16. juuni 1999. aasta kirjaga hagejale kaks lepingumuudatuse eelnõu, millest üks kajastas hageja tasu ja teine hageja lepingujärgseid kohustusi. Vastavalt esimesele muudatusele oli selgelt hageja tasu maksimaalseks suuruseks 81 000 eurot, milles sisaldusid reisikulud. Seevastu oli vastavalt teisele muudatusele vähendatud hageja poolt täidetavaid ülesandeid eelkõige selles osas, et tema osalemine võrgustiku teenistusaruteludel ei olnud enam nõutav alates 1. juunist 1999.

16 Hageja vastas 18. juuni 1999. aasta kirjas, et komisjoni 16. juunil 1999 tehtud ettepanek vastas sisuliselt tema teisele, 20. mail 1999 tehtud ettepanekule. Hageja teatas järgmist:

„Lepingu esimese ja teise muudatuse kahe originaali kättesaamisel tagastatakse mõlemast üks allkirjastatult tingimusel, et viimased lepingujärgsed osamaksed on tähtajaliselt tasutud."

17 7. juulil 1999 allkirjastas ja tagastas hageja mõlemad lepingumuudatuse eelnõud komisjonile, kes need seejärel ära kaotas. Hageja saatis need uuesti 24. septembril 1999. Komisjon kirjutas neile alla 29. septembril 1999.

18 Komisjon maksis kolmanda ja neljanda osamakse vastavalt aastaaruannete esitamisele 21. detsembril 1999 ja 12. detsembril 2000.

19 Hageja saatis 30. novembri 2001. aasta kirjaga dokumendi pealkirjaga „Aasta-aruanne" ning palus komisjonil tasuda viimane osamakse. Komisjon sai selle kirja kätte 4. detsembril 2001.

20 Komisjon palus 17. detsembri 2001. aasta elektronkirjaga, et hageja saadaks talle elektroonilisel teel aruande, mille ta oli saanud 4. detsembril 2001 paberkandjal. Lisaks palus ta, et hageja esitaks teatavat informatsiooni kogu lepinguperioodi vältel tehtud tööde kohta.

21 Hageja edastas 19. detsembri 2001. aasta elektronkirjaga komisjoni nõutud informatsiooni.

22 Komisjon teatas 30. jaanuari 2002. aasta kirjaga hagejale, et tema 30. novembri 2001. aasta maksetaotlust ei saa tasuda enne, kui ta on esitanud reisikulusid tõendavad dokumendid kogu lepinguperioodi kohta.

23 31. jaanuari 2002. aasta kirjas andis hageja komisjonile märku, et see ei ole tähtaja jooksul tasunud viimast lepingujärgset osamakset summas 8100 eurot. Lisaks taotles ta reisikulude hüvitamist summas 19 867,40 eurot, toetudes oma 18. juuni 1999. aasta kirjale, mille kohaselt sõltus esimese lepingumuudatuse heakskiitmine järelejäänud osamaksete tasumisest.

24 Hageja vaidlustas 4. veebruari ja 12. märtsi 2002. aasta kirjadega reisikulusid tõendavate dokumentidega seotud komisjoni taotluse, väites, et komisjon püüab viimase osamakse tasumisega viivitada. Peale selle esitas ta komisjonile uue taotluse viimase osamakse tasumiseks enne 1. aprilli ning reisikulude hüvitamiseks enne 1. maid 2002.

25 18. aprillil 2002 sai komisjon nõutud tõendavad dokumendid.

26 Komisjon tasus viimase osamakse 15. mail 2002. Kuna komisjon reisikulude hüvitamise taotlusele ei reageerinud, esitas hageja 10. oktoobril 2002 käesoleva hagi.

Poolte nõuded

27 Hageja palub mõista tema kasuks komisjonilt välja:

— reisikulude hüvitis summas 19 867,40 eurot ja sellelt 30. aprillist 2002 kuni makse tegemise kuupäevani arvutatud intress vastavalt Taani Panga diskontomäärale pluss 5%;

— sissenõudmiskulud summas 592,95 eurot ja sellelt 30. aprillist 2002 kuni makse tegemise kuupäevani arvutatud intress vastavalt Taani Panga diskontomäärale pluss 5%;

— kohtukulud.

28 Peale selle taotleb hageja menetlust korraldava meetmena, et komisjon edastaks talle teatavad dokumendid, nimelt koopia Teadusuuringute Ühiskeskuse ja komisjoni kokkuleppest ning eelarvest, millel see kokkulepe põhineb.

29 Komisjon palub Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

30 Komisjon vaidleb menetlust korraldava meetme taotlusele vastu.

Õiguslik käsitlus

Taotlus mõista komisjonilt välja 19 867,40 eurot

31 Oma nõude toetuseks väidab hageja, et komisjon on talle võlgu lepingu täitmisel tekkinud reisikulud, mis ulatuvad 19 867,40 euroni pluss intress. Sellega seoses toetub hageja sisuliselt kahele peamisele argumendile ning ühele lisaargumendile.

32 Esiteks möönab hageja, et ta oli nõus tasuga summas, mis ulatub koos reisikuludega maksimaalselt 81 000 euroni, nagu nägid ette kaks 29. septembril 1999 sõlmitud lepingumuudatust, millest üks muudab lepingu artiklit 4.1. Siiski leiab ta, et nimetatud lepingumuudatused on tühised ja lepingu artiklit 4.1 tuleb järelikult kohaldada vastavalt esialgsele sõnastusele, milles lepiti kokku 22. detsembril 1997.

33 Teiseks kinnitab hageja, et lepingu artikli 4.1 esialgses versioonis ei kuulunud 81 000 euro hulka lepingu täitmisel tekkinud reisikulud ja tal tekib seega õigus nende kulude hüvitamisele seda ületava summa osas.

34 Teise võimalusena kinnitab hageja, et komisjon on igal juhul vaikimisi nõustunud lepingu täitmise ajal kõikide reisikulude hüvitamisega 81 000 eurot ületavas osas.

Kahe lepingumuudatuse tühisus

— Poolte argumendid

35 Mis puudutab kahe lepingumuudatuse tühisust, siis kinnitab hageja, et ta on läbirääkimiste ajal asetanud nende kehtivuse tingimuseks asjaolu, et järelejäänud osamaksete tasumise maksetähtaegadest peetakse kinni, ja et komisjon on selle tingimusega nõustunud. Lisaks kinnitab hageja, et kuna komisjon tasus viimase osamakse hilinemisega, siis ei ole seda tingimust täidetud, mistõttu need kaks lepingumuudatust on tühised.

36 Mis puudutab viimase osamakse tasumisega viivitamist, siis kinnitab hageja, et maksetähtpäev oli 4. märts 2002. Kuna komisjon tasus viimase osamakse 15. mail 2002, siis ei ole komisjon hageja arvates järginud lepingu artikli 4.2 esimest lõigust tulenevat maksetähtaega.

37 Vastavalt lepingu artiklile 4.1 sai komisjon lepingu täitmist puudutava aruande 4. detsembril 2001. Kuna komisjon ei ole kuu aja jooksul nimetatud aruande saamisest esitanud selle kohta oma märkusi, loetakse aruanne vastavalt lepingu lisa 1 artikli 3 punktile b heaks kiidetuks 4. jaanuaril 2002. Sellega seoses lisab hageja, et asjaolu, et komisjon on saanud sellest elektroonilise versiooni 19. detsembril 2001, ei anna alust väita, et tema lõpparuanne on vastu võetud sel kuupäeval. Vastavalt lepingu artikli 4.2 esimesele lõigule hakkas 60-päevane maksetähtaeg kulgema alates 4. jaanuarist 2002.

38 Lisaks vaidleb hageja vastu komisjoni väitele, mille kohaselt maksetähtaja kulgemine peatus. Kuivõrd komisjon kinnitab, et pooled on leppinud kokku kindla summaga tasus, siis ei olnud tal vajadust nõuda hagejalt tõendavaid dokumente reisikulude kohta. Lisaks ei olnud komisjoni poolt taotletud tõendavad lisadokumendid lepingus selgelt täpsustatud. Ka ei olnud pooled kokku leppinud, et lisadokumentide taotlemisel oleks maksetähtaja kulgemist peatav mõju. Peale selle, kuna komisjon ei olnud taotlenud tõendavaid dokumente kokkulepitud tähtaja jooksul, siis ei olnud komisjonil hageja arvates õigust tähtaja kulgemist peatada.

39 Veel väidab hageja, et nelja lepingu täitmise aasta jooksul ei ole komisjon vaidlustanud viisi, kuidas ta esitas oma nõuded reisikulude hüvitamise kohta, ning eriti seda, et ta on saatnud neist üksnes kokkuvõtted, tõendavaid dokumente lisamata. Nii oli muutunud selline esitamisviis lepingu osaks.

40 Komisjon vaidleb vastu, et ta on tasunud viimase osamakse lepingu artiklis 4.2 ette nähtud maksetähtaja jooksul.

41 Kõigepealt, vastupidiselt hageja väidetele hakkas maksetähtaeg kulgema 19. jaanuaril 2002, üks kuu pärast seda, kui komisjon sai elektroonilise versiooni hageja aruandest ja vajalikud andmed selleks, et ta saaks hinnata lõpparuannet vastavalt lepingu lisa 1 artikli 3 punktile b.

42 Edasi, vastavalt lepingu artikli 4.2 teisele lõigule leiab komisjon, et maksetähtaeg oli peatatud alates 30. jaanuarist 2002, mil ta palus hagejal esitada tõendavad dokumendid, kuni 18. aprillini 2002, mil taotletud dokumendid vastu võeti. Seega oli peatumist arvestades lõpparuande heakskiitmisest 19. jaanuaril 2002 kuni osamakse tasumiseni 15. mail 2002 möödunud kokku 38 päeva.

43 Komisjon vaidleb vastu hageja argumendile, mille kohaselt temapoolne tõendavate dokumentide nõudmine ei olnud õigustatud. Asjaolu, et oli olemas kokkulepe kindla summa kohta, ei takista teda taotlemast tõendavaid lisadokumente vastavalt lepingu artikli 4.2 teisele lõigule.

44 Komisjon leiab hoopis, et maksetähtaja peatamist puudutava klausli eesmärgiks oli anda talle võimalus veenduda, et ta saab kontrollitavat informatsiooni tegelikult kantud reisikulude kohta. Ta rõhutab, et ta ei saanud hüvitada reisikulusid, mis ületasid 27 000 euro piiri, ja kui tegelikud reisikulud oleks sellest piirist olnud madalamad, oleks tal olnud õigus nõuda kokkulepitud summa vähendamist, millist õigust ta siiski käesoleval juhul ei ole kasutanud põhjusel, et lepingu artikli 4.1 sõnastamisel oli tehtud viga.

45 Samuti kummutab komisjon hageja väite, mille kohaselt ei olnud lepingus kokku lepitud, et täiendava kontrollimise taotlemine peataks maksetähtaja kulgemise. Vastupidi, lepingu artikli 4.2 teine lõik näeb selgesti ette, et maksetähtaja kulgemist

võib peatada juhul, kui komisjon peab täiendavat kontrollimist vajalikuks. Komisjoni arvates oli see lepingu punkt selge ning andis talle õiguse nõuda tõendavaid dokumente.

46 Hageja väite kohta, et lihtsaist kokkuvõtteist, mida jätkuvalt kasutati reisikulude näitamiseks, oli saanud lepingu artikli 4.2 teist lõiku asendav „pooltevahelise kokkuleppe osa", kinnitab komisjon, et asjaolu, et ta ei ole lepingupoolena varem kasutanud oma õigust nõuda tõendavaid lisadokumente, ei tähenda seda, et ta oleks sellest õigusest loobunud. Ta lisab, et tema jaoks oli oluline see, et ta võis lepingu lõppedes kontrollida reisikulusid tõendavaid dokumente.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

47 Pooled ei ole ühel nõul selles, mis kuupäevast alates hakkas kulgema viimase osamakse tasumise tähtaeg ning kas komisjonil on õigus maksetähtaega peatada.

48 Maksetähtaja kulgemise alguskuupäeva kohta tuleb märkida, et lepingu artikli 4.2 esimese lõigu kohaselt hakkab 60-päevane maksetähtaeg kulgema sellest päevast alates, mil hageja poolt vastavalt lepingu artiklile 4.1 esitatud aruanne heaks kiidetakse. Vastavalt lepingu lisa 1 artikli 3 punktile b peab lõpparuanne kirjeldama nii tehtud tööde hulka kui ka lepingu täitmisel saadud tulemusi. See klausel näeb samuti ette, et lõpparuanne loetakse heakskiidetuks, kui komisjon ei ole ühe kuu jooksul aruande esitamisest saatnud märkusi.

49 Käesoleva kohtuasja toimikust ilmneb, et nii nagu pooled kohtuistungil on osutanud, sisaldas komisjoni poolt 4. detsembril 2001 saadud aruanne üksnes informatsiooni lepingu täitmise kohta neljandal aastal ja mitte informatsiooni lepingu täitmise kohta kõigi nelja aasta vältel, nii nagu leping ette näeb. Peale selle palus komisjon 17. septembril 2001, et hageja esitaks teatavat täiendavat informatsiooni, mis oli seotud lepingu täitmisega kogu lepinguperioodi vältel. Seega ilmneb, et hageja täitis lõpparuande sisule esitatud nõuded alles 19. detsembril 2001, kuupäeval, mil ta esitas komisjonile palutud informatsiooni. Kuna komisjon ei ole järgneva kuu jooksul lõpparuande kohta märkusi esitanud, tuleb seda aruannet käsitleda kui 19. jaanuaril 2002 heakskiidetut. Järelikult oli 60-päevase maksetähtaja algus-punktiks 19. jaanuar 2002.

50 Mis puutub sellesse, kas komisjonil oli õigus käesolevas asjas maksetähtaega peatada, siis ilmneb toimikust, nagu pooled kohtuistungil on osutanud, et hageja, selle asemel et tuua komisjonile tõendavaid dokumente lepingu täitmise ajal kantud reisikulude kohta, piirdus kokkuvõtete lisamisega iga lepingu artikli 4.1 kohaselt esitatud aruande juurde. Toimikust ilmneb samuti, et komisjon palus oma 30. jaanuari 2002. aasta kirjas hagejalt, et see esitaks tõendavaid dokumente kõikide lepingu täitmise ajal kantud reisikulude kohta, ja hoiatas hagejat, et see taotlus toob kaasa maksetähtaja peatamise.

51 Sellega seoses ei saa nõustuda hageja seisukohaga, mille kohaselt komisjonil ei olnud õigust tõendavaid dokumente nõuda, kuna pooled olid kokku leppinud kindla suurusega tasus. Lepingu lisa 4 punkti c kohaselt, mida esimese lepingumuudatusega ei olnud muudetud, on hagejale reisikulude hüvitamise piirmääraks seatud 27 000 eurot. Seega ei ilmne lepingust, et pooled oleksid kokku leppinud kindlas reisikulude hüvitamise summas. Peale selle ilmneb selgesti lepingu artiklist 5.2, mida ei ole muudetud esimese lepingumuudatusega, et reisikulud makstakse välja tõendavate dokumentide esitamisel.

52 Samuti ei saa nõustuda hageja seisukohtadega, et lepingus ei ole selgelt sätestatud komisjoni õigust nõuda tõendavaid lisadokumente, et selline taotlus ei too kaasa maksetähtaja kulgemise peatumist ja et käesoleval juhul oli taotlus esitatud liiga hilja. Lepingu artikli 4.2 teine lõik annab komisjonile õiguse peatada maksetähtaja kulgemine nende 60 päeva jooksul, mis järgnevad hageja poolt lepingu artikli 4.1 kohaselt esitatud aruande heakskiitmisele, „kui komisjon peab vajalikuks nõuda tõendavaid lisadokumente".

53 Lõpuks tuleb hageja väited, mille kohaselt on komisjon loobunud oma õigusest lepingu artikli 4.2 teise lõigu alusel nõuda tõendavaid lisadokumente, tagasi lükata. Asjaolu, et ta ei ole nõudnud tõendavaid dokumente viimase osamakse tasumisele eelnenud perioodil, ei ole iseenesest piisav järeldamaks, et komisjon on sellest õigusest loobunud.

54 Kui arvestada sellega, et maksetähtaeg oli peatatud 30. jaanuarist 2002, kuupäevast, mil komisjon nõudis hagejalt reisikuludega seotud tõendavaid dokumente, kuni 18. aprillini 2002, kuupäevani, mil nõutud tõendavad dokumendid olid komisjoni poolt vastu võetud, oli lõpparuande heakskiitmisest 19. jaanuaril 2002 kuni 15. maini 2002, mil komisjon tasus viimase osamakse, möödunud üksnes 38 päeva.

55 Seega ei saa nõustuda hageja seisukohaga, et viimane osamakse on tasutud hilinemisega. Hageja väide, mille kohaselt lepingumuudatused on tühised, tuleb tagasi lükata, ilma et oleks vajadust otsustada, kas nende kahe lepingumuudatuse kehtivus sõltus järelejäänud osamaksete tähtaegsest tasumisest.

56 Järelikult ei ole vaja teha otsust hageja argumendi osas, mille kohaselt on tal lepingu artikli 4.1 esialgse sõnastuse kohaselt õigus reisikulude hüvitamisele summas, mis ületab 81 000 eurot.

Teise võimalusena esitatud argument, mis on seotud komisjoni vaikimisi nõusolekuga hüvitada hageja kantud reisikulud 81 000 eurot ületavas summas

57 Teise võimalusena rõhutab hageja, et komisjon on igal juhul pärast lepingu ja selle muudatuste allakirjutamist vaikimisi nõustunud kõigi kantud reisikulude hüvitamisega summas, mis ületab 81 000 eurot. Sellega seoses tugineb hageja mõlemale lepingu artikli 4.1 kohaselt esitatud aastaaruandele liidetud ajatabelile, mida komisjon ei ole kunagi vaidlustanud.

58 Komisjon väidab vastu, et pärast lepingumuudatuste sõlmimist ei ole ta andnud hagejale mingit põhjust uskuda, et ta hüvitab talle 81 000 eurot ületavad tegelikud kulud. Poolte vahel sõlmitud lepingumuudatustest ilmneb komisjoni arvates just selgesti, et selline ei olnud tema tahe.

59 Selles osas nendib Esimese Astme Kohus, et hageja on esitatud aruannetele lepingu artikli 4.1 kohaselt lisanud PLAN projektile kulutatud tundide ajatabeli. Need dokumendid ei kinnita sugugi seda, et komisjon oleks vaikimisi nõustunud sellega, et ta vastupidiselt lepingu artikli 4.1 muudetud sõnastusele hüvitaks reisikulud summas, mis ületab 81 000 eurot. Seega tuleb see väide kui põhjendamatu tagasi lükata.

60 Eeltoodut arvesse võttes jäetakse rahuldamata taotlus mõista komisjonilt välja 19 867,40 eurot, ilma et oleks vaja määrata menetlust korraldavaid abinõusid.

Taotlus sissenõudmiskulude hüvitamise kohta

61 Sissenõudmiskulude hüvitamise taotlust põhjendab hageja väitega, et komisjon on kohustatud talle tasuma sissenõudmiskulud, mis ta kandis viimase osamakse saamiseks.

62 Selles osas on eelpool nenditud, et viimane osamakse on makstud lepingust tuleneva tähtaja jooksul. Järelikult tuleb ka 592,95 euro ulatuses sissenõudmiskulude hüvitamise nõue rahuldamata jätta.

Kohtukulud

63 Kodukorra artikli 69 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda)

otsustab:

1. **Jätta hagi rahuldamata.**

2. **Mõista komisjoni kohtukulud välja hagejalt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.**

Lindh García-Valdecasas Cooke

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 10. juunil 2004 Luxembourgis.

Kohtusekretär

H. Jung

Koja esimees

P. Lindh